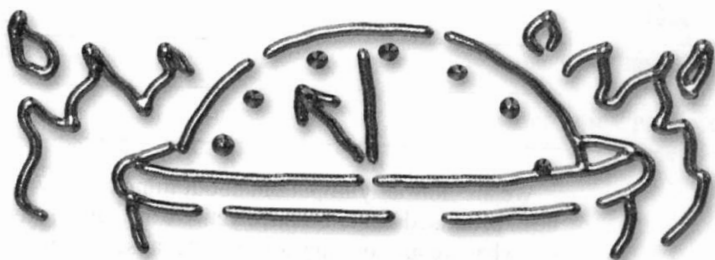

Å VENTE I SMELTEDIGELEN

Bakgrunnsstoff 1 Samuel 16; 26,12-25; Sal 37,1-11; Rom 5,3-5; 15,4.5.

Minnevers “Men Åndens frukt er ... saktmodighet (Gal 5,22 NB).

Noen forskere utførte et eksperiment med fireåringer og marshmallows. Barna fikk vite at de skulle få en marshmallow, men hvis de ventet til forskeren hadde gjort et ærend, ville de få to. Noen av barna stakk marshmallowen i munnen med det samme forskeren gikk, men andre ventet. Forskjellen ble notert.

Forskerne fulgte barna frem til ungdomsårene. De som hadde ventet, viste seg å bli bedre tilpasset, dyktigere elever og tryg- gere på seg selv enn de som ikke ventet. Det kunne se ut som om tålmodigheten pekte mot noe større, noe som er viktig for menneskets personlighet. Ikke rart at Herren ber oss utvikle den.

Denne uken skal vi se på hva som kan ligge bak noen av de hardeste smeltedigelene: ventetidens smeltedigel.

SØNDAG

Tålmodighetens Gud

Les Romerne 15,4.5. Hva kan vi få ut av disse versene?

Vi blir gjerne utålmodige når det er noe vi virkelig ønsker oss eller som vi er blitt lovt, men ikke fått. Ofte slår vi oss ikke til ro før vi får det vi har lengtet etter. Og vi er ofte dømt til å leve med irritasjon og utålmodighet fordi vi sjelden får det vi ønsker oss når vi vil ha det. I en slik tilstand er det nesten umulig å leve i fred og tillit til Gud.

Det ligger i sakens natur at det er smertefullt å vente. Et av de hebraiske ordene for å “vente tålmodig” (*Sal 37,7*) kommer av et ord som kan oversettes “å ha store smerter”, “å riste”, “å skjelve”, “å bli såret”, “å være trist”. Det er ikke lett å lære tålmodighet. Noen ganger er det selve innbegrepet av hva det vil si å være i smeltedigelen.

Les **Sal 27,14; 37,7** og **Rom 5,3-5**. Hvilket budskap har disse versene til oss? Hva fører tålmodet til?

Mens vi venter kan vi tenke på ett av to. Vi kan tenke på det vi venter på, eller vi kan tenke på ham som holder alt dette i sin hånd. Når vi venter, kommer det ikke så mye an på hvor lenge vi må vente, men vår holdning i ventetiden. Hvis vi stoler på Herren og har lagt vårt liv i hans hånd, hvis vi har lagt vår vilje inn under hans vilje, da kan vi stole på at han vil gjøre det som er best for oss, uansett hvor vanskelig det kan være å tro det.

Til ettertanke Hva lengter du etter? Hvordan kan du lære å overgi alt til Gud og hans tidsskjema? La bønn hensette deg i en holdning der din overgivelse til Gud blir hel og full.

MANDAG

Når Guds tid er inne

Les Romerne 5,6 og Galaterne 4,4. Hva lærer de oss om Gud og den rette tid?

I disse versene sier Paulus at Jesus kom og døde for oss til nøyaktig rette tid. Men Paulus sier ikke hvorfor det var den rette tid. Man kan lett komme til å lese disse versene og undre seg over hvorfor Jesus ventet flere tusen år før han kom til verden for å takle syndens problem – hadde ikke universet forlenget skjont at synd var av det onde? Vi kan også undre oss over hvorfor Jesus ennå venter før han kommer annen gang. Og vi tenker kanskje: Hvorfor venter Gud så lenge før han besvarer mine bønner?

Tenk bare på den 70 uker lange profetien i Daniel 9,24-27, den profetien som peker frem mot Jesus som Messias (gå om nødvendig over den igjen). Hva kan den lære deg om å vente på Guds rette tid, selv om det ser ut til å ta lang tid?

Det er mange viktige grunner til at vi får oppleve ventetider. Ventetiden kan for det første føre oppmerksomheten vekk fra “ting” og tilbake til Gud. For det andre gir den oss tid til å få en

klarere forståelse av våre egne motiver og lengsler. For det tredje fører ventingen til større utholdenhet – åndelig motstandskraft. For det fjerde gir ventingen oss tid til å utvikle en rekke åndelige evner, for eksempel tro og tillit. For det femte gir ventingen Gud anledning til å legge på plass andre brikker av det puslespillet som utgjøres av den større sammenhengen. For det sjette får vi kanskje aldri vite grunnen til at vi må vente, så vi lærer å leve i tro. Kan du komme på andre grunner til å vente?

Til ettertanke Hvilke eksempler finner du i Bibelen på at Gud gjorde ting når tiden var inne som kan hjelpe deg å stole på at han også vil gjøre det som er rett for deg når tiden er inne? (Tenk bare på Abraham og Sara og løftet om en sønn.) Spør deg selv: “Hva er det jeg gjør som kanskje forsinker en bønn som kunne ha vært besvart for lenge siden?”

TIRSDAG

David: En som ventet

I 1 Samuel 16,1-13 leser vi om da Samuel salvet den unge David til konge. Men det skulle bli en lang ferd fra farens beitemarker til tronen i Jerusalem. Av og til føltes det utvilsomt som om han var i en smeltedigel.

Først blir gutten bedt om å spille for Saul for å roe ham ned (1 Samuel 16). Senere blir han nasjonalhelt da han dreper Goliat (1 Samuel 17). Så lever han mange år på flukt og i livsfare. Både Saul og sønnen Jonatan vet at det er Davids bestemmelse at han skal bli landets neste konge (1 Sam 23,17; 24,20). Men David gjør ingenting for å fremskynde sin gudgitte skjebne. Det kan nesten se ut som om han gjør det motsatte. Selv da Saul prøvde å ta hans liv og David skar et stykke av kongskappen, ønsket han at han ikke hadde gjort noe slikt (1 Sam 24,6-8). Og når Saul prøver å drepe David, vil ikke David gjøre bruk av anledningen til å drepe Saul når den byr seg (1 Sam 26,7-11).

Les 1 Samuel 26,1-11. Hvorfor vil ikke David drepe Saul? Hva lærer dette oss om hvordan Gud oppfyller sine planer for vårt liv?

Les 1 Samuel 26,12-25. Hvordan virker det inn på Saul at David ikke vil drepe ham?

Når man betrakter Davids vei til tronen, kan den kanskje sammenfattes i en kort setning – ikke tilran deg det Gud ennå ikke har gitt deg. Det er alltid best å få Guds gaver av hans hånd når hans tid er inne. Da kan vi måtte vente lenge. Bønner kan bokstavelig talt spire på noen timer, men eiketrær bruker mange år på å vokse til. Men når stormene setter inn, blir treet stående.

Til ettertanke Tenk så lett det ville ha vært for David å forsvare at han hadde tatt livet av Saul. (“Jeg fikk vite at det var jeg som skulle få tronen? Og dessuten er jo Saul ond.”) Men hans liv vitner om sann tro på Gud. Hva kan dette tilføre din situasjon og det du venter på?

ONSDAG

Elia: Problemet med å løpe foran

Styrkeprøven på Karmel-fjellet var over (*1 Kong 18*). Ild hadde falt fra himmelen, alle hadde innsett hvem som var den sanne Gud, og de falske profetene var drept. Gud hadde fått oppreisning. Man skulle tro at Elia hadde vokst i åndskraft i løpet av dagen, men plutselig hørte han noe som skremte ham så han hadde mest lyst til å dø. Les resten av historien i *1 Kong 19,1-9*.

Avsnittets siste ord gir grunn til bekymring: “Da kom Herrens ord til ham, og det lød så: ‘Hva vil du her, Elia?’” (vers 9). Elias frykt må ha fått ham til å løpe sin vei så han endte opp på feil sted.

Etter at Gud hadde grepet inn på så mektig vis burde Elia vært stinn av tro og tillit; men i stedet løper han for livet. Hva kan vi lære av hans dårlige eksempel?

Denne historien er et tilfelle av noe som er viktig: Når vi forhas-ter oss, ender vi ofte opp på feil sted. I Elias tilfelle var det fryk-ten som overveldig ham og fikk ham til å styrte ut i ødemarken der han ønsket at han aldri var født. Men det finnes andre ting som kan få oss til å skynde oss bort fra Guds plan for oss.

Les disse versene. Hva var det som fikk disse menneskene til å haste i vei utenfor Guds vilje? I Mos 16,1-3; 4 Mos 20,10-12; Dom 14,1-3; Matt 20,20.21; Luk 9,52-56; Apg 9,1.

Til ettertanke Tenk så lett det er å la ærgjerrighet, sinne, lidenskap, mangel på tro eller en innbilt “iver” for Herren få oss til å haste av sted der vi ikke burde gjøre det. Ingen er immun mot denne faren. Nøkkelen er å utvikle tro og tillit til Guds godhet og barmhjertighet, som elsker oss og bare ønsker det beste for oss. Dette skjer ikke av seg selv. Troen er en gave, men det er en gave vi må utvikle og ta godt vare på.

TORS DAG**Lær å glede deg i Herren**

“Ha din lyst og glede i Herren, så gir han deg det ditt hjerte ønsker!” (Sal 37,4)

Salme 37,4 er et vidunderlig løfte. Tenk å få det man alltid har ønsket seg. Men det krever at man har sin lyst og glede i Herren. Så hva vil det si å ha sin “lyst og glede i Herren”?

Les Salme 37,1-11. Den sammenhengen vers 4 står i vil kanskje overraske deg. David skriver om da han var omgitt av mennesker som motarbeidet både Gud og ham. Når mennesker motarbeider oss, blir vi ofte sinte og vil rettferdiggjøre oss selv. Men Davids råd går i en annen lei.

Hva råder David Guds folk til i denne situasjonen?

vers 1 _____

vers 5 _____

vers 7 _____

vers 8 _____

Les vers 4 igjen. Hva vil det si å ha sin “lyst og glede i Herren” i lys av de versene vi nettopp har sett på?

David sier det gang på gang og på forskjellig vis: “Ha tillit til på Gud”. Stol på at han vil gripe inn. Ikke la deg bringe ut av fatning, for Gud er din Gud, og han er på din side – her og nå. Du trenger ikke ile til og prøve å løse problemene på egen hånd. Din Far i himmelen har hånd om tingene. Stol på ham. Fullt og fast.

Det er i denne sammenhengen David skriver om å ha sin lyst og glede i Herren. Når vi gjør det, lever vi i full tillit til ham. Ingenting kan hindre vår fred, for Gud er der og gjør sitt. Vi kan

prise ham, og vi kan til og med smile, for ingen kan overliste vår Gud! Når vi lærer dette, vil vi virkelig få det vi innerst inne lengter etter, for vi får bare det som vår Far, som elsker oss, gjerne vil gi oss, og det til den tid som vil være til størst nytte for oss og hans rike.

Til ettertanke **Hvordan kan man lære å ha sin “lyst og glede i Herren”? Ta tid i bønn og søk Guds hjelp til å se hvordan dette kan skje i ditt liv.**

FREDAG

Videre studium

“Nytt dynasti”. *Alfa og Omega*, bind 2, side 216-219 (PP:637-642).

Guds plan for oss vil kanskje kreve mye venting av oss, og dette kan virkelig føles som en smeltedigel. Når vi samler våre tanker om Gud og stoler på at han er på vår side, vil vi kunne lære tålmod. Det er mange grunner til å vente, men alle dreier seg om oppfyllelsen av Guds plan for oss og hans rike. Mye kan gå tapt hvis vi løper foran Gud, men mye kan vinnes hvis man bevarer sin tillit og gleder seg i ham.

“Herren Jesus Kristus har veid og målt enhver prøvelse, og det er ikke umulig å holde ut i den nåden man har mottatt.” – *Manuscript Release*, bind 12, side 81.

“Jeg kan ikke tyde Guds hensikt med min lidelse, men han vet hva som er best, og jeg vil overgi min sjel, kropp og ånd til min trofaste skaper. «Derfor er det jeg lider, men jeg skammer meg ikke, for jeg vet hvem jeg tror på. Jeg er viss på at han har makt til å ta vare på det som er overgitt meg, helt til dagen kommer» (2 Tim 1,12). Hvis vi øvde oss opp til å ha mer tro, mer kjærlighet, større tålmodighet og en mer fullstendig tillit til vår himmelske Far, vet jeg at vi ville ha mer fred og lykke dag for dag etter som vi gjennomgår konflikter her i livet.

Herren vil ikke at uro og bekymring skal fjerne oss fra Jesu armer. Vi må vente og våke mer i stillhet. Vi tror at uten gode

følelser er vi ikke på rett spor, og vi fortsetter med å se inn i oss selv for å finne et tegn som passer for anledningen. Men vi må regne med tro, ikke med følelser. – *På fast grunn*, side 242, 243 (2SM:242).

**Spørsmål til
drøftelse**

- 1. Hva vil det si at Jesus har “veid og målt” enhver prøvelse? Hvordan kan det bli lettere å holde ut i ventetiden hvis vi vet dette?**
- 2. La hver enkelt få vitne om hva det vil si å være utholdende i ventetiden. Hva var de redde for, og hva bestod deres glede i? Hvordan klarte de det? Hva lærte de av det? Hvilke løfter klynget de seg til?**
- 3. Hva kan dere som en menighet eller gruppe gjøre for dem som er i smeltedigelen mens de venter på at Guds tid skal komme?**
- 4. Hva er bønnens oppgave når vi skal utvikle tålmod? Er det noen dere kan be for slik at Ånden kan få utvikle deres tålmod?**